

Singur în ploaia amară

Cosmin

Privesc cerul de marmură
Pustiit de atâtea lacrimi,
Ce se preling pe obrazul negru
Al norului fără formă.

Ascult simfonia tunetelor
Ce răsună în disperare
În sufletul meu răscolit.

Numai dansul fulgerelor
Se mai observă în zare...

Sunt singur în ploaia amară...